

РЕШЕНИЕ

№ 6665

гр. София, 05.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 12.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **4940** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 119 от ЗДАНС.

А. Н. Ч. е предявил против Държавна агенция „Национална сигурност“ осъдителен иск с правно основание чл.119 от ЗДАНС за заплащане на обезщетение в размер на 13 414.50 лева за периода от 23.08.2010г. до 23.02.2011г. от незаконосъобразна Заповед № ЧР-з-909/30.12.2009г. на председателя на ДАНС за прекратяване на служебно правоотношение.

В съдебно заседание на 12.11.2012г. на основание чл.214 от ГПК във връзка чл. 144 от АПК искът е намален по размер, като се претендира обезщетение от 8 193 лева за същия период. За разликата над тази сума до пълния предявен размер от 13 414.50 лева, искът е оттеглен и производството по делото е прекратено в тази част.

Ищецът твърди, че заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца е отменена с влязъл в сила съдебен акт като незаконосъобразна. Поддържа, че за процесния период не е заемал длъжност по трудово или служебно правоотношение. В устните състезания по делото ищецът, чрез процесуалния си представител излага доводи, че искът е доказан по своето основание и размер въз основа на събраните по делото доказателства и иска да бъде уважен изцяло, като се отхвърли предявеното от ответника възражение за прихващане.

Ответникът – Държавна агенция „Национална сигурност“, чрез процесуалния си представител оспорва иска по основание и размер. При условията на евентуалност от основателността на предявения иск с правно основание чл. 119 от ЗДАНС предявява

възражение за прихващане със сумата от 1 384,75 лева, изплатено на ищеца обезщетение по чл. 117, ал.1 от ЗДАНС във връзка с прекратяване на служебното правоотношение със заповед № ЧР-з 909/30.12.2009г. на ищеца. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита исковата претенция за основателна и като такава предлага да бъде уважена.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните в процеса, че със Заповед № ЧР-з 909/30.12.2009г. на председателя на ДАНС, издадена на основание чл. 110, ал. 1, т. 9 от Закона за държавна агенция „Национална сигурност“/ЗДАНС/ във вр. с чл. 136, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗДАНС и предложение рег. № ЧР - 2512/30.12.2009 г. е прекратено служебното правоотношение на А. Н. Ч., на длъжността „главен сътрудник“ II степен, главен специалист в звено „А.“ на сектор „41“ от Дирекция „Проследяване“ към ГД „Т. операции“ при Държавна агенция „Национална сигурност“.

С решение на АССГ 2607/30.05.2011г. на АССГ, 11 състав, постановено по адм. дело № 6444/2010г. административният акт за прекратяване на служебното правоотношение е отменен като незаконосъобразен. С решение № 48 от 17.05.2012 г. постановено по адм. дело № С - 92/ 2011г. по описа на Върховния административен съд, V отделение, което е служебно известно на съда по смисъла на чл. 155 от ГПК, решението на АССГ е оставено в сила.

В хода на настоящото производство от страна на ищеца се представя заверен препис от трудова книжка с № 168 и оригинал за констатация, от които е видно, че за периода от 23.08.2010г. (датата на връчване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение) и до 23.02.2011г. той не е заемал друга длъжност по трудово и служебно правоотношение.

Съгласно удостоверение № ФС – 49/82 от 2012г., издадено от ДАНС е видно, че брутното месечно възнаграждение на А. Н. Ч., определено към датата на прекратяване на служебното му правоотношение с ДАНС, а именно 23.08.2010г., е в размер на 1 365,65 лева.

Съгласно представеното от ответника извлечение от отчет № 221 за статуса на плащанията чрез СЕБРА, издаден от БНБ на 22.10.2010г. на ищеца е изплатена сумата в размер на 1 384,75 лева – обезщетение по чл. 117, ал. 1 от ЗДАНС.

При така установените факти, настоящият съдебен състав приема от правна страна следното:

Искът с правно основание чл. 119 от ЗДАНС е предявен от надлежна страна, против юридическото лице, представлявано от органа, издал незаконосъобразната заповед за прекратяване на служебното правоотношение и след нейната отмяна по съдебен ред, поради което и на основание чл. 204, ал. 1 и чл. 205 от АПК е процесуално допустим.

Съгласно чл. 119 от ЗДАНС при незаконно прекратяване на служебното правоотношение държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност" имат право на обезщетение в размер на брутното им месечно възнаграждение, определено към момента на прекратяването, за времето, през което са останали без работа, но за не повече от 6 месеца. Когато през това време са работили на по-ниско платена работа, те имат право на разликата във възнагражденията.

Съдът намира, че предявеният осъдителен иск от А. Н. Ч. срещу ДАНС е доказан по основание. От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че прекратяването на служебното правоотношение на ищеца със заповед рег. № ЧР – 3 – 909 от 30.12.2009 г. на председателя на ДАНС е отменено като незаконосъобразно с влязъл в сила съдебен акт. За целия процесен период от шест месеца, считано от датата на прекратяване на процесното служебно правоотношение (23.08.2010г.) ищецът не е работил на друга държавна служба, както и не е бил зает по трудово правоотношение. Следователно, налице са материалноправните предпоставки, при които възниква правото на обезщетение по чл. 119 от ЗДАНС.

Искът е доказан и по размер. Съгласно чл. 119 от ЗДАНС обезщетението се определя на базата на brutното възнаграждение на служителя към датата на прекратяване на служебното правоотношение.

В процесния случай съгласно удостоверение рег. № ФС – 4982 от 02.10.2012 г. на ДАНС размерът на brutното възнаграждение на А. Н. Ч. към датата на прекратяване на служебното му правоотношение с ДАНС - 23.08.2010г. е в размер на 1 365,65 лева.

В чл. 119 от ЗДАНС е ограничен периода от време, считано от прекратяване на правоотношението, за който служителят има право на обезщетение – за не повече от 6 месеца. Предвидено е и допълнително ограничение – ако лицето е работило на по-ниско платена работа, то има право на разликата във възнагражденията. ОТ представените по делото доказателства се установява, че в предвидения от чл. 119 от ЗДАНС период от 6 месеца, считано от 23.08.2010г. до 23.02.2011г. А. Ч. не е заемал друга държавна служба и не е работил по трудово правоотношение, поради което следва да се приеме, че му дължи обезщетение за пълния период от шест месеца.

Въз основа на приетото по делото удостоверение рег. № ФС – 4982 от 02.10.2012 г. размерът на обезщетението по чл. 119 от ЗДАНС за периода от 23.08.2010г. до 23.02.2011 г. се изчислява на сумата от 8 193,90 лева /6 x 1365.65 лева/.

С оглед основателността на предявения иск, следва да се обсъди направеното от ответната страна при условията на евентуалност възражение за прихващане. Видно от доказателствата по делото на ищеца е изплатено обезщетение по чл. 117, ал. 1 от ЗДАНС в размер на 1 384.75 лева, (отчет № 221, прил. на л. 28 от делото и платежно нареждане). Цитираната норма предвижда, че при прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Държавна агенция "Национална сигурност" се изплаща еднократно парично обезщетение в размер на 75 на сто от brutното месечно възнаграждение за всяка прослужена година, но не повече от 15 brutни месечни възнаграждения. След като с влязъл в сила съдебен акт е признато за незаконно прекратяването на служебното правоотношение, то полученото от служителя обезщетение по чл. 117 от ЗДАНС е на отпаднало основание и подлежи на възстановяване. Доводите на процесуалния представител на ищеца за неоснователност на възражението за прихващане, тъй като двете обезщетения се дължат на различни основания не следва да се възприемат. Според установената съдебна практика по аналогични случаи фактът, че двете парични вземания се дължат на различни основания е ирелевантен за прихващането, тъй като законът не въвежда такова изискване. /В този смисъл решение № 14221/13.11.2012г. на ВАС, V отд. по адм. дело № 15773/2011г./ В случая са налице материалноправните изисквания за извършване на компенсация на двете насрещни вземания, които са еднородни, ликвидни и изискуеми т.е. установени по основание и размер. Съгласно чл. 104 от Закона за задълженията и договорите прихващането се извършва чрез изявление на

едната страна, отправено до другата. В случая възражението за прихващане е направено с отговора на исковата молба. Материалноправният ефект на това волеизявление е погасяване на насрещните вземания до размера на по-малкото от тях, с обратна сила – от деня, в който са били налице предпоставките по чл. 103 от ЗЗД, за да се извърши прихващането. В разглеждания случай това е от 17.05.2012г., когато е влязло в сила съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. С оглед на изложеното дължимото на А. Ч. обезщетение с правно основание чл. 119 от ЗДАНС в размер на 8 193.90 лева следва да бъде намалено със сумата на изплатеното му обезщетение с правно основание чл. 117 от ЗДАНС в размер на 1 384.75 лева и ответникът да бъде осъден да заплати разликата от 6 809,15 лева.

При този изход на спора и предвид направеното и от двете страни искане за присъждане на деловодни разноси, такива се дължат на ищеца. Ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 800 лева адвокатско възнаграждение, платени съгласно договор за правна защита и съдействие № 334 от 06.06.2012г. Защитата на ответника в процеса е осъществена чрез възражение за прихващане, а не чрез насрещен иск, поради което не се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 119, ал.1 от ЗДАНС, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавна агенция „Национална сигурност” да заплати на А. Н. Ч. от [населено място], ЕГН [ЕГН] сумата от 6 809,15 лева (шест хиляди, осемстотин и девет лева и петнадесет стотинки), представляваща обезщетение по чл. 119 от ЗДАНС за периода от 23.08.2010г. до 23.02.2011г., както и сумата от 800 лева (осемстотин лева) лева, разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия